שיחת חולין
(עם ילד)

הוא — אולי תפסיקו לריב?
אני — מי רב?
הוא — את ואבא.
אני — אני ואבא רבים?
הוא — כן, את אומרת שקר לך וצריך לסגור את החלון, והוא אומר שנורא חם בבית.
אני — זה נקרא לריב?
הוא — מה רצית, שגם תצרחו אחד על השני ותרביצו ותמשכו בשערות? אני לא הייתי חי בבית כזה!

ציון סווירי, אני בעדך!

כל הארץ נגדו. הוא מושמץ־השבעו של מדינת־ישראל. מה בסך־הכל הוא עשה? סגר את הטלוויזיה חמש דקות לפני סיום הכדורסל של האמרי־קאים? באמת איכפת לי, מאוד.

לא ראיתי את ההתחלה של הכדורסל הזה, לא את האמצע שלו, אז למה שאני אראה את הסוף שלו? נכון שהבן שלי הלך לישון אחרי־הצהריים, רק כדי שיוכל להישאר ער עד סוף המישחק, ונכון שחמש דקות לפני הסיום,

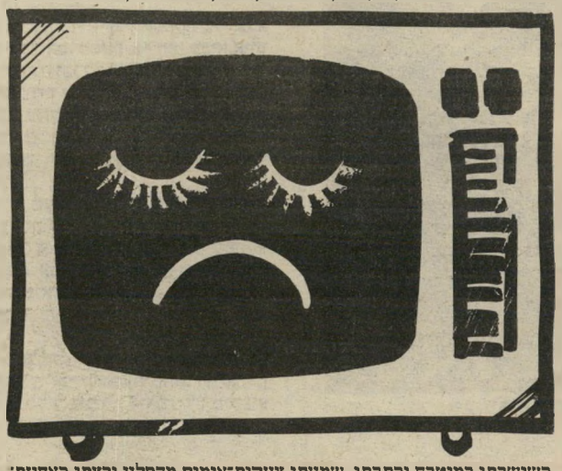

כשישבתי במיטבה וכתבתי, שמעתי צעקות־אימים מהסלון ורצתי כאחוזת־דיבוק להציל את בעלי ובני, כי הייתי בטוחה שמשהו איום קרה להם.

אבל גיליתי אותם יושבים מול הטלוויזיה, שניהם נראים בריאים ולא פצועים, ורק מהפה יוצאים להם קולות משונים וקללות חריפות מאוד. ככה בכלל נודע לי על ה„חזירות העליונה", ו„באף ארץ מתוקנת...", או „צריך לסגור אותם אחת ולתמיד" וכל השאר. למחרת נודע לי שכל הדברים האיומים האלה זה האדון ציון סווירי.

כל אדם שפגשתי באותו בוקר דיבר איתי על סווירי ועל הטלוויזיה ועל איזו חוצפה, אז מייד עשיתי 2 ועוד 2 ויצא לי 4, ולכן הלכתי לסיפריית הווידיאו ולקחתי שני סרטים. בערב אכלנו ארוחת־ערב בשקט. אף ילד לא קם באמצע כדי לראות משהו שהתחיל, ואפילו הבעל שלי נראה פיתאום רגוע, כי שום מבט ספורט לא הביט בו מהמירקע. אחר־כך, גם כן בניחותה, השכבנו את הילדים, ואפילו נתנו להם נשיקת־לילה־טוב, כי צלילי המבט לחדשות לא ליוו את ההשכבה. אחר כך שטף הבעל את הכלים של ארוחת־הערב, אני גמרתי לכתוב משהו, וממש בזמננו הפנוי, כמו שאומרים, שמנו את סרט־הווידיאו בתוך המכשיר והתיישבנו מולו. כל פעם כאשר הטלפון צילצל עצרנו את הסרט, ולכן אף אחד לא הפסיד כלום. אגב, של מי החיים האלה, לעזאזל? הוא סרט מעולה באמת. כדאי לכם לראות אותו בשביתה הבאה, אם לא לפני זה.

כשהסרט נגמר, היתה לנו בעיה בלהחליט אם לשים עוד סרט או לא. הוחלט שלא. אז הלכנו למיטה וקראתי ספר מעניין מאוד, צרבת של נורה אפרון.

אני מקווה שציון סווירי וחבריו הטכנאים לא יוותרו להנהלה, ואני מקווה שההנהלה לא תוותר לציון סווירי, ועל כן יהיו לי עוד כמה ימים כאלה שקטים וטובים, בלי לוח־זמנים מדוייק, ואוכל לראות עוד כמה סרטים טובים לפי בחירתי ולקרוא עוד כמה ספרים, ולנשק את הילדים אפילו ב־9.10, ולדבר עם חברה באמצע הסרט, בלי להפסיד את הדבר החשוב ביותר.

ציון סווירי, חביבי, לא איכפת לי על מה אתה נלחם, אבל לפי דעתי אתה צודק.

• • •

ועכשיו אני שומעת שהגיעו להסכם וקילקלו לי את המשך השבוע. סווירי, מה אתה מוותר כל־כך בקלות, שפן אחד?! אני במקומך הייתי מראה להם מה זה כוח! אולי בשבוע הבא? יופי. תודה.

והרי החדשות

גם אנחנו כאן, גילינו, בעזרתם האדיבה של אנשי מושב עין־יהב, את סוד ריפויו של צמח האלו־ורה, וכבר שנתיים שאפשר למצוא בחנו־יות את הקריש הירוק העוזר פלאים לכוויות וגי־רויים אחרים בעור.

כמה חברות מיסחריות כבר יצאו לשוק עם הג'לי הזה, וגם אני, המגדלת שני ילדים בקירבת מכשירי־חשמל, גפרורים ושמש יוקדת, קניתי לי צינצנת אחת עם הירוק־הירוק הזה, על כל צרה שלא תבוא.

לחברות המשווקות את הג'לי של האלו־ורה הצטרפה עכשיו גם חברת הלן קרטיס. היא הוציאה לשוק אריזה מישפחתית בת 350 גרם של ג'לי ירוק, במחיר 9.90 שקלים. טוב למישפחות מרובות ילדים או לפיקניק המוני באילת.

מרקים לגברים בלבד

בעלי הסביר לי כי אלוהים ברא את האשה כדי שתעלה את לחץ־הדם לגברים. זאת הסיבה שרוב הסובלים מלחץ־דם גבוה, ובגלל זה גם מהתקפי־

לב. הם גברים. אני לא נוהגת להתווכח עם בעלי, כי זה מעלה לו את לחץ־הדם.

אז במיוחד לגברים שיש להם לחץ־דם ואסור להם לאכול מלח (שאותו המציאו, כנראה, בשביל רווקים שאין להם אשה), יצאה חברת תלמה לשוק עם סידרת מרקים ללא מלח. בכל קופסה שתי שקיות מרק בנות 2 מנות כל אחת, וכל זה, כלומר הקופסה, ב־2.35 שקלים. באמת לא יקר היום להיות חולה.

רעיון טוב

חברת־האופנה סאן אוף א ביטש (בעברית: „בן כלבה") החליטה לחסוך לכם כסף. אם המ־גפיים שלכן כבר יצאו קצת מהאופנה או סתם נמאסו עליכן, לא כדאי לקנות זוג חדש, כי או־טו־טו מתחיל הקיץ. אז כדי לתת למגפיים מראה חדש ורענן, ייצרה החברה בעלת השם הזה זוג חגורות המשולבות בחתיכות עור־פרווה ושאר קישוטים. תמורת 60 שקלים את יכולה לקנות לעצמך זוג חגורות, ולהרכיב אותן על המגפיים המשעממים שלך.

עד כאן הכל בסדר. אלא שמי שיצא לרחובות בימים האחרונים ראה שכבר יש מכירות סוף־העונה, ויש הרבה זוגות מגפיים יפים ב־60 ש"ח. ובכל זאת, הרעיון של החגורות הוא נחמד, אז למה לא לעשות אותן בבית משאריות של כל מיני שטויות? אני יודעת שחברת־האופנה הזאת תגיד עליי מילים גסות, ואולי זה אפילו מגיע לי. להשתמש בתמונה שלהם ולהציע לקוראות לעשות לבד? באמת גועל נפש מצידי!

ישבן נאה וחזה נאה ב־19.80 ש"ח ו־30 יום

שני ספרים קטנים בהוצאת דליה פלד מסבי־רים איך בהתעמלות נכונה תקבלי חזה יפה, או ישבן נאה תוך 30 יום. הספרים מלווים בתמונות של תנוחות ותרגילים.

בעניין הישבן, אחרי סידרת התרגילים צריך גם לעשות דיאטת־ישבן מיוחדת, להתלבש נכון וללכת טוב. בענין החזה צריך גם קצת הרמת־מישקולות, שחיה, חתירה, שוב לבוש הולם.

אני בטוחה שאם את נראית כמו האשה המד־גימה את התרגילים בשני הספרים, יהיה לך גם ישבן יפה וגם חזה יפה אחרי 30 יום. בהצלחה.

תיקונים ליום־האם

במדורי בשבוע שעבר כתבתי על מתנת יום־האם של חברת פלורן, ומאוד התלוננתי על כך, ששלושת מוצרי הקוסמטיקה הנמצאים בתוך הא־ריזה בדרך כלל אינם מתאימים לאותה אשה.

ביום צאת העיתון, קיבלתי הודעה דחופה ממר שמואל סיטון, מנכ"ל חברת פלורן. מר סיטון טוען שהמוצרים הם בני־החלפה. כלומר, אם מתוך האריזה בת שלושת המוצרים, אחד לא מו־צא חן בעינייך, תוכלי להחליף רק אותו.

אני מקווה שמר סיטון העביר את ההודעה ה־זאת גם לבעלי חנויות הקוסמטיקה ולזנניות של רשתות־השיווק. אמהות יקרות, אם אכן תקבלו ביום־האם מתנה של פלורן ותירצו להחליף — לכו והחליפו. אם יהיו בעיות בנושא זה, אנא הודיעו לי.

פינת בן־יהודה

בשבוע שעבר שאלתי את האקדמיה, מעל דפי מדור זה, מה המילה העברית עבור לק לציפור־ניים. ובכן המילה העברית ללק היא לכה, ותתפלאו אבל זה אפילו מופיע במקורותינו, במסכת חולין, דף כח' עמ' א. בבקשה.

ועוד משהו:
שרות **קייטרינג** — שרות הסעדה;
קרוזן (קרון מגורים נוסע) — מעונע;
ודרייב־אין – קולנוע־רכב.
זה מזכיר לי ששמעתי לפני ימים אחדים את החידה הבאה:
איך אומרים בעברית רסטורן? מיסעדה.
ואיך אומרים בעברית דינר? סעודה.
ואיך אומרים בעברית בעל־מיסעדה? מיסעדן.
ואיך אומרים למי שמכין את האוכל? סעיד.
עברי, דבר עברית!